

Tisztelt Alkotmánybíróság!

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV/204-0/2019
Értékelési dátum:	2019. ÁPR. 8. 2.
Példány:	Alkotmánybírósági határozat kötő
Melléklet:	2 db
Kezelőiroda:	lu

Alulírott [REDACTED] a Kúria Bfv. III.1.075/2018/11 számú határozatát kérem megsemmisíteni és abban foglaltakat elutasítani, továbbá határozni arról, hogy alaptörvény-ellenes a Kúriai döntés és megsérti az Alkotmánybírósági határozat kötő erejét.

Az én felfogásom szerint a tisztelt Alkotmánybíróság a IV/3391-19/2015 számú határozatában nem csak a korábbi Kúriai döntésre, a Bfv.1.704/2015/9 számúra hozott megsemmisítő döntést, hanem a Tiszaújvárosi Járásbíróság, mint elsőfokú bíróság 8.B.226/2012/22 ítéletére, valamint a Miskolci Törvényszék 2.Bf.323/2014/7 számú végzésére. Ezért véleményem szerint nem kell kérem az első és a másodfokú bíróságok ítéletének megsemmisítését, de amennyiben a tisztelt Alkotmánybíróság ehhez ragaszkodik, akkor kérem alkotmányjogi panaszomat úgy is értékelni, hogy mind három bíróság ítéletét, végzését kérem megsemmisíteni és kimondani azt, hogy teljesen ártatlan vagyok.

Továbbá kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy azonnali hatállyal függessze fel a Kúria Bfv.III.1.075/2018/11 számú végzésében foglalt fizetési kötelezettségemet, mert jelenleg munkanélküli, valamint teljesen ellátatlan vagyok, még szociális pénzbeli ellátást sem kapok. A megélhetőségem így is veszélyben van, két iskolás korú gyermekről kell gondoskodnom, ezért nem tudok semmilyen büntetést fizetni.

Az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 26. § (1) bekezdése és a 27.§-sa alapján az alábbi

alkotmányjogi panaszt

terjesztem elő:

Kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy a Kúria Bfv.III.1.075/2018/11 számú végzésére mondja ki, hogy ellentétes az Alaptörvényben biztosított véleménynyilvánítási szabadsághoz való joggal, a testi és lelki egészséghez fűződő alkotmányos joggal, a tisztességes eljáráshoz való joggal, a döntések kötelező indoklási jogával, a jogszabályok mindenre kötelező jogával, a jogorvoslati joggal és az ártatlanság vélelmének jogával. Így tehát az Alaptörvény IX.cikk (1) bekezdésével, a XX.cikkkel, a XXIV. cikkkel, a XXVIII. cikk (7) és (4) bekezdésével, valamint az Alaptörvény R) cikk (2) bekezdésével ellentétes, jobban mondvá mindezeket megsérti a Kúria Bfv.III.1.075/2018/11 számú végzése.

Az Alkotmánybíróságról szóló 27.§-s értelmében kérem a Kúriai döntést megsemmisíteni.

Kérelmem indokolásaként az alábbiakat adom elő:

1. Az indítvány benyújtásának törvényi és formai követelményei
A fent megjelölt Kúriai döntést 2019.03.28.-án kaptam kézhez, így a 60 napos határidőből nem futottam ki.
A döntés rám nézve hozott rendelkezést, így az alkotmányjogi panasz megtételére jogosult vagyok.

11

Indoklásom a következő:

2019.03.28.-én kézhez vettem a Kúria Bfv.III.1.075/2018/11 számú végzését, amely egy megismételt felülvizsgálati eljárás eredménye.

A Kúria végzésében több dolgot is észrevettem, amely Alaptörvény-ellenes. A Kúria hatályában fenntartja a döntésében az elsőfokú járásbíróság és a másodfokú bíróság döntését. Továbbá az ő korábbi döntését is, mert a korábbi is ugyanez volt. Véleményem szerint a Kúria megsemmisített bírósági döntéseket helyezett hatályba, amely sérti a jogrendszert és az Alaptörvény rendelkezését, mert megsemmisített döntéseket nem lehet érvényes döntésként érvényesíteni.

A Kúria a végzésében azt állítja a 28. pontba, hogy az Alkotmánybíróság csak a korábbi Kúriai döntésre hozott megsemmisítést, mert az Alaptörvény-ellenes volt.

Véleményem szerint ez nem igaz, mert az Alkotmánybíróság a határozatában azt írja, hogy „a Kúria Bfv.I.704/2015/9 számú, a Miskolci Törvényszék 2.Bf.323/2014/7 számú és a Tiszaújvárosi Járásbíróság 8.B.226/2012/22 számú ítéletek megállapítására és megsemmisítésére irányul.”

A tisztelt Alkotmánybíróság jelezte volna a határozatában, ha csak a Kúria döntésére rendelkezett volna, mert akkor úgy írta volna, hogy a Kúria döntésére és a többi mellőzi. Valamint ennek a Kúriai állításnak a cáfolatára szolgál az is, hogy az Alkotmánybíróság az első és a másodfokú bírósági döntésekben foglaltakat, jobban mondva csak az első fokú bíróság döntésében foglaltakat elemezte, magyarázatot szolgáltatott az Alaptörvény-ellenes döntésekre, és a határozata 7. oldalán úgy is nyilatkozott, hogy „bíróságok megfelelően vették-e figyelembe az érdemi döntés meghozatala során.”.

Bíróságok szót használta, tehát az eljáró összes bíróság döntését vizsgálta, elemezte. Ezért helytelen a Kúria állítása és Alaptörvény-ellenes is, mert megsértette az Alaptörvény R) cikk (2) bekezdését, ugyanis figyelem kívül hagyta az Alkotmánybíróság döntésének kötérejét.

Magyarországon az Alaptörvény a legfőbb törvény azzal ellentétes jogszabály, bírói döntés nem lehet. Ha valami Alaptörvény-ellenes, és erre határozattal van az alkotmányosság legfőbb őre az Alkotmánybíróság, akkor annak erejét tudomásul kell venni, nem lehet azt figyelem kívül hagyni, mert akkor a jogállamiság kerül veszélybe.

Mivel a Kúria a legújabb megismételt eljárásában hozott végzésében ezt figyelem kívül hagyta, ezért vétett a jogállamiság ellen is, de az Alaptörvény R) cikk (2) bekezdése ellen is, így végzése Alaptörvény-ellenes. Az Alkotmánybíróság döntésének kötérejét megsértette. Ezért kérem megsemmisíteni és a benne foglalt indoklásokra, rendelkezésekre kimondani, hogy Alaptörvény sértő.

Az én értelmezésem a korábbi Alkotmánybírósági határozatban az első fokú bíróság ítéletére vonatkozott a legjobban, mert közölte az Alkotmánybíróság, hogy se a másodfokú, se a Kúria nem indokolt olyan módon, mint a járásbíróság, így érdemi döntés, csak a járásbíróság ítéletében van. Ezért azt vette alapul.

al

Emlékszem, hogy az Alkotmánybíróság megírta, hogy becsület érzés megsértése miatt ítélte el a járásbíróság és erre az Alkotmánybíróság azt mondta, hogy egy érzést nem lehet megsérteni, így a büntető törvénykönyvben nem létezik olyan büntető kategória, amely egy érzés megsértésére irányul. Mivel nem volt bűntény, mert érzést sérteni nem lehet, hiszen az egy fogalom, a fogalomnak nincs becsülete, így nem lehetett volna engem elítélni. Ezért engem a járásbíróság helytelen és Alaptörvény-ellenes döntése miatt az Alkotmánybíróság felmentett a vád alól, jobban mondván a járásbíróság döntését megsemmisítette.

Ha nincs bűn, nincs büntetés sem.

Ez is azt bizonyítja, hogy a Kúria mostani döntésében lévő indoklás helytelen, mert nem csak a Kúria döntésre szólt az Alkotmánybírósági határozat.

Ha viszont azt nézzük, hogy a Kúriai döntés magában foglalta a két alsóbb rendű bíróság döntését, mert hatályában fenntartotta, akkor azzal elismerte a két bíróság, közte az elsőfokú bíróság döntését, így az ő döntése is volt az elsőfokú bíróság döntése. Ezért az Alkotmánybíróság a döntésében a Kúriai döntésen keresztül a járásbíróság döntésére is hozott döntést. Ez is csak ezt bizonyítja, így a jelenlegi Kúria döntést semmiképpen nem lehet Alaptörvénnyel összhangban lévő döntésnek elfogadni.

Az Alkotmánybíróságról szóló Alaptörvényi rendelkezés 24. cikk (2) bekezdésének d) bekezdésében az Alkotmánybíróság vizsgálja a bírói döntés Alaptörvénnyel való összhangját. A (3) bekezdés b) pontjában megsemmisíti az Alaptörvénnyel ellentétes bírói döntést.

Ezen Alaptörvényi rendelkezés értelmében bízom abban, hogy a tisztelt Alkotmánybíróság a Kúria Bfv.III.1.075/2018/11 számú végzését megsemmisíti kimondva rá, hogy az Alaptörvény több rendelkezését és az európai norma megsértését is megvalósította.

A Kúriai döntés az Alaptörvény IX. cikk (1) bekezdésében foglalt véleménynyilvánítás szabadságát és a R) cikk (2) bekezdését, a jogszabályok mindenkire kötelező érvényét megsértette. A tisztelt Alkotmánybíróság a korábbi határozatában kifejtette, hogy miért nem volt becsületsértő vagy rágalmozó azon kifejezések, amelyek miatt perbe fogtak. Ezen érvelést figyelem kívül hagyta a Kúria és félreértelmezett módon, a kötéserőt figyelem kívül hagyva hozta meg a döntését. Ha egyszer egy felsőbb hatalmú bíróság kimondja valamire, hogy az nem becsületsértő, akkor arra egy alacsonyabb rendű bíróság ne mondja ki, hogy nem, az mégis becsületsértő. A véleménynyilvánítás és a jogszabályok mindenkire érvényességét megsértették, így Alaptörvényben lévő jogot sértve hozta meg a Kúria a döntését.

Továbbá a Kúria megsértette az Alaptörvény 28.cikkét. A bíróságok jogalkalmazásuk során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. Véleményem szerint, mivel a Kúria lényegében visszaélt a függetlenségével, mert az Alaptörvény a legfőbb törvény és az olyan döntés, amely azzal ellentétes, megfelel a tisztességes bírói eljáráshoz való jog megsértésével. Ez a döntés formailag önkényes, nem fér össze a jogállamiság elvével.

Már ezen két felsorolt alaptörvényes érv alapján is az Abtv.52.§-ra határozott kérelmet terjeszték elő, mert az eljáró Kúria az Alaptörvényben biztosított fent megjelölt jogokat megsértve hozta meg a végzését.

A Kúria a döntésében azt állítja, hogy nem volt feladata azt vizsgálni, hogy bizonyított tény-e az, hogy én írtam-e az internetes írásokat. Mégis úgy nyilatkozik és határozott a döntésében, hogy az írások elkövetéséért én vagyok a felelős, tehát én követtem el ő szerinte. Itt szeretném megjegyezni, hogy tisztában vagyok azzal, hogy nem a Kúria feladata a bizonyítás lefolytatása, de az igen, hogy döntésében vizsgálja, hogy az eljáró bíróságok mindent megtettek-e annak érdekében, hogy a bűnös kilétét alátámasztott bizonyítékokkal bizonyítsák. Én a jelen Kúria döntésben sem olvastam, hogy a bíróság vizsgálta volna, hogy a bíróságok minden kétséget kizáróan bizonyították, hogy az internetes írásokat én tettem. Viszont ezt nem, de mást bizonyítottak, mégpedig két igazságügyi szakértővel, hogy nem én írtam. Két szakértő mondta ki, hogy nekem semmi közöm nem volt, mert nem az én gépem és nem az én internetes elérhetőségemen közzétették ezeket az írásokat. Ennek alapján a Kúria ezt nem vizsgálta, így nem juthatott tisztességes döntésre, mert mai napig senki sem tudja, még a két igazságügyi szakértő sem, hogy ki írogatott. Az viszont egyértelmű volt, hogy az önkormányzat számítógépén fedezték fel ezeket az írásokat. Mi van akkor, ha én meg azt mondom a két szakértő anyagot ismerve, hogy eleve elkészített hamis dolog volt az, amit rám fogtak. Politikai aljasság, hogy tönkre tegyék az én jó hírnevemet, szavahihetőségemet, tisztességemet. Ezt viszont nem akarta egy bíróság sem megtudni. Rám fogták úgy, mintha én lettem volna, viszont bizonyítékuk erre nem volt, sőt ennek az ellenkezőjére volt.

Ezért a Kúria téves döntésre jutott egyrészt azért, mert az Alkotmánybíróság az internetes írásokról kimondta, hogy nem becsületsértő, vagy rágalmozó, másodsorban, hogy nem győződött meg kétséget kizáróan a felől, hogy az eljáró bíróságok a szakértők bizonyítéka alapján van-e más hiteles bizonyíték, ami az én elkövethetőségemet alátámassza. Ha egy bíróság nem kétséget kizáróan bizonyított bizonyíték alapján ítélt, akkor azon bíróság hamis, vagy valótlan bizonyíték alapján dönt, amellyel jogszabályt sértve határoz. Az ilyen határozat viszont jogszabálysértő, sőt Alaptörvény-ellenes, mert senkit nem lehet olyanért elítélni, amely nem lett rábizonyítva minden kétséget kizáróan.

Ezért a Kúria megsértette a tisztességes eljáráshoz való jogomat, az Alaptörvény XXIV. cikkét és azt, hogy a bíróságoknak a döntéseiket kötelesek indokolni.

Sehol nem találkoztam azzal, hogy a bíróságok figyelembe vették volna a két szakértő anyagát és az abban foglaltakat. Bizonyíték hiányában az eljárást meg kellett volna szüntetniük ellenem. Nekik nem volt bizonyítékuk arra, hogy az internetes írogató én vagyok-e vagy nem. Semmilyen nyomozati, rendőrségi anyag nem tudta az igazságügyi szakértők anyagával ellentétes bizonyítást tenni, így a bűnösségemet nem is tudták kétséget kizáróan igazolni. Mivel a Kúria dolga, hogy felülvizsgálatot végezzen, tehát jogszabálysértésű döntést vizsgáljon, így ő nem csak alapvető jogot sértett most, hanem eljárásbeli jogot is. Alaptörvény XXIV. cikk a tisztességes eljáráshoz való jogomat sértette meg.

Az ismételt Alkotmánybírósághoz való fordulásom joga az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében van, ugyanis az olyan bírósági döntés ellen, amely lényeges jogomat

21

megsérti vagy Alaptörvénnyel ellentétes az indokolja, hogy jogorvoslati joggal éljek. Jelen esetben ezen alkotmányjogi panaszommal ezen jogom érvényesítését eszközöltem.

Az Alaptörvény XXVIII. cikk (4) bekezdésében az ártatlanság vélelmének megsértésének is tartom a Kúria döntését.

Szeretném azzal kezdeni, hogy a jelen Kúriai döntésből sem derül ki, hogy a Kúria tüzetesen megvizsgálta volna azt, hogy az eljáró bíróságok kétséget kizáróan bizonyították volna az internetes író, hogy az én vagyok-e, valamint azt sem bizonyították, hogy a közmeghallgatáson elmondott véleményemnek van-e valóságalapja. Ha valakit bűnösnek mondanak ki valamiben, akkor annak joga van ahhoz, hogy bizonyítsa, hogy állítása mögött valóságtartalom van. Ennek fényében, ha az állítás valós, bár bűncselekménynek mondható, akkor is mentesül a büntethetőség alól. Igaznak bizonyult bűncselekmény, nem bűncselekmény. A Kúria a végzésében többször is kihangsúlyozta, hogy a közmeghallgatáson tett kijelentésem kimeríti a bűncselekményt, így neki mint felülvizsgálati szervnek kötelessége lett volna megvizsgálni, hogy az eljáró bíróságok vizsgálták-e az állítás valóságalapját. Ezt viszont nem tette meg a Kúria, így a tisztességes eljáráshoz való jogomat, az Alaptörvény XXIV. cikk megsértését követte el. A Kúria részlehajlást követett el.

Továbbá megsértette az Alaptörvény R) cikk (2) bekezdését, mert az Alkotmánybíróság erre a vádpontra is kimondta, hogy nem volt bűncselekmény.

Szeretném megjegyezni, hogy a Kúria azon állításával sem értek egyet, hogy én kértem a megismételt felülvizsgálatot, mert én nem kértem, csak nyilatkoztam az ügyészégi iratra. A tisztelt Alkotmánybíróság küldte meg a Kúriának, hogy határozzon az ügyben. Ő magára nézve hozott megismételt felülvizsgálati eljárást.

Véleményem és bizonyításom alapján azt mondom, hogy a Kúriának az alsóbb rendű bíróságok döntését nem szabad lett volna változatlan tartalommal helyben hagyni, ugyanis olyan döntések voltak, amelyek alapjogot sértettek és ezért megsemmisítésre kerültek. A Kúriának a megismételt döntésében az eljáró bíróságok döntésére ki kellett volna mondani, hogy megváltoztatja és az Alkotmánybíróság döntésének értelmében megsemmisíti.

A Kúria Bfv.III.1.075/2018/11 végzésében ezen felül sok helytelen és félreértelmezett szöveg is megtalálható. Ebből egy példa. Kezdem a 28 ponttal. Majd folytatom a 115 ponttal. Azt állítja a Kúria, hogy a jegyző a közmeghallgatáson hivatalos személyként vett részt. Én nem így látom, mert a közmeghallgatás nem a jegyzői hivatal eljárásának része. Az a megválasztott képviselők nyilvános ülésének a része, így a jegyző csak egy meghívott személy, aki csak esetleges válaszadási lehetőséggel van jelen. Ő nem képviselő, tehát ő nem vezeti az ülést, nem az ő hivatali feladatának a része a testületi ülés. Nem volt hivatalos eljárása akkor a jegyzőnek, hiszen a hivatalos eljárása, csak a jegyzői hivatalban történhet, ami nem egy közmeghallgatás. Ő még tanácskozási joggal sem vesz részt, mert ő csak az ülés jogszabályi feltételeinek figyelmeztetésére hívhatja fel az érintettek figyelmét, de ezt is hivatalos eljárásán kívül.

Szomorú a számomra, hogy egy ilyen bírói szerv, ilyen félreértelmezett jogértelmezéssel van.

DI

Számos iratot felsorol a Kúria, de azt nem, amely arra vonatkozik, hogy a Csorba Sándor képviselő tanúvallomásában kimondja, hogy a roma kisebbségi elnök nem volt jelen a bizottsági és a testületi ülésen. Nem lehetett jelen a roma kisebbségi elnök, hiszen a jobb élet reményében Kanadába ment a lányával és a vejével. Akkoriban volt az, hogy roma származású emberek menedékjogot kértek az USA-ba, így volt ez a roma kisebbségi elnökkel is. Ezt mindenki tudta és a jegyzőnek is tudnia kellett, hiszen ő volt a roma kisebbségi önkormányzat törvényességi őre. Az ülésük és egyéb elszámolásuk ellenőrzését a jegyző végezte. Így neki tudnia kell arról, hogyha nincs az elnök, akkor a roma kisebbségi ülések is veszélybe kerülnek, ugyanis a roma kisebbségi önkormányzat tagja nem csak az elnök volt, hanem a lánya is. Mivel mindketten Kanadába mentek, így csak két ember marad a négyből, amely az ülések határozatképtelenségét eredményezte.

Alkotmányjogi panaszomba hivatkozok az Alkotmánybíróság 3/2017.(II.21.) határozatára.

A tesit és lelki egészséghez fűződő jogom sérelmét abban látom, hogy ezen évek alatt, amelyben jogtalanul meghurcoltak romlott az egészségi állapotom. Kialakult súlyos cukorbetegség, magas vérnyomás, keringési zavar és több sérvem lett. Nagyon megviselt az a tudat, hogy ártatlanul fogtak perbe, a bíróságok mindent elkövettek, hogy valamilyen indokkal, legyen az valótlan elítéljenek. Számomra ez olyan volt, mintha összefogtak volna ellenem, hogy én ne érvényesüljek a helyi politikai életbe, az emberek szemébe én egy tébolyult, szava hihetetlen, bűnöző legyek. Szándékosságot éreztem az első perctől kezdve, hiszen ma is tudom, hogy nem volt olyan dolog, amelyet rám fogtak. Ez az igazságtalanság az, hogy nem tudok ellenük tenni semmit, mert az internetes írásokat nem tudtam bizonyítani, hogy ki tette, valamint, hogy igazságügyi szakértők véleményét is figyelem kívül hagyva hozták meg az igazságtalan döntésüket, annyira megviselt, hogy egy belső roncs ember lettem. Kimutathatóan megromlott az egészségem, ma már oda jutottam, hogy munkahelyek nem vesznek fel, mert 36%-os egészségkárosodott vagyok.

Mindezek értelmében kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy Kúria Bfv.III.1.075/2018/11 számú végzésének alaptörvény-ellenességét állapítsa meg, és semmisítse meg azt.

Maradok tisztelettel:

Előttünk, mint tanúk előtt:

